

Kiállítás bevezető

Elhangzott AKIRAM Schwarcz Mária és Bánsághi Tibor Vince kiállításának megnyitóján a Zöld Galériában (Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium 1014 Budapest, Fő u. 44-50.) 2005 november 10-én 18 órakor.

Kedves Marika, kedves Tibor! Szeretettel köszöntelek Benneteket és képeiteket itt a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Zöld Galériájában, és Önöket kedves Vendégeink, kedves Barátaim Schwarcz Marika és Bánsághi Tibor szépségesen szép képei között.

Igaz, hogy házigazdaként most nem nekem kellene itt állnom, és Önöket üdvözölnöm, hanem a minisztérium valamelyik munkatársának. Sajnálom, hogy ez nem így történt. Ugyanakkor megtiszteltetés, hogy legkedvesebb unokaöcsém és élete társának kiállítását, mint a környezetvédelmi tárca régi munkatársa, és ennek az épületnek is hosszú ideig lakója mégis én tehetem meg. A művészek és a tárca vezetői együttesen kértek fel a házigazda szerepére ma este.

Különösen megtisztelő azért, mert a környezet szeretete, a természet csodáinak átlátása, az élet és az életminőség védelme, a művészet, a tudomány, az emberi érték és a menedzsment oldaláról itt ebben a házban már sokak és sokszor leltek egymásra. Amit a tudomány a dobogó felső fokára emel, azt a művészet a fény erejével teszi teljessé. Azt a magot, melyet az alkotó tudomány létrehozott, a művészet szökkenti szárba, és koronázza meg virágjával. Amit Isten számkra teremtett, azt a fény világítja meg és teszi teljessé, tökéletessé.

Ha az ember végignézi e két művész itt kiállított képeit, szinte automatikusan ráérez arra, hogy nemcsak óvni, védeni kell földjeinket, vizeinket, az egész élővilágot magába foglaló környezetünket, hanem szeretnünk is, hiszen a Jó Isten nem csak a teremtés koronájaként alkotta meg az embert, hanem méltó környezetet is adott neki, amikor neki adta a Paradicsomot.

Mindnyájan tudjuk és érezzük, hogy a táj, a természet, a környezet, annak mindenrésze, eleme és rendszere, a folyók, a tavak, állatok, madarak, fák és virágok, a fény és a napsugár milyen fontos szerepet töltenek be életünkben. Nagyon sok művészi alkotásnak váltak ihletőivé: Arany János „a víz árnyas tüköréről” Szabó Lőrinc a gallyról, a lombról, Petőfi Sándor „friss gyümölcsből készült vacsoráról”, Gárdonyi Géza „gyémántosan csillogdáló csillagokról” ír. Ady Endrénél a Kalota partján virító sárga színek pompáznak, a víz az Értől az Óceánig csordogál, Pilinszki Jánosnál „gyűjtogat a nyár”, Dsida Jenőnél szűnyogzene szól.

De a színek varázsával bővíti el a látogatót Munkácsy, Paál László, Markó Károly, Szinyei Merse, Csontváry festményein is a természet, a környezet, legyen az természeti, vagy épített, vagy nem is nagyon távolra visszanyúlva, Tibor nagyapjának, Bánsághi Vincének csodálatos Maros-parti, vagy Ipoly-parti hangulatai. És most ebben is csatlakozik a nagy művész elődökhöz Schwarcz Marika és Bánsághi Tibor sajátos környezet-látásukkal, és környezet-láttatásukkal. Így vált a környezet, az átadó kommunikáció összefogó családi erővé, melyben a nagypapa, az apa és testvére, valamint a gyerekek isvégzik a maguk munkáját, és adják tovább egymásnak és másoknak – mindenki a maga módján – a természet szeretetét.

Bársony István író és esztéta írta 1925-ben: „Az én világom a szabad természet. Bölcsőm a magyar föld. Családom a magyar nép. A magyar eszményhez tapadt atom vagyok. A természet szeretetére a magyar föld tanított meg. Amikor a természetről írok, a magyar föld van előttem”. Sajnos ebből az idilli képből már sok minden hiányzik. De csak annál méltóbb rá minden emlé-

künk legkisebb morzsája is, hogy megtartsuk, végképp elmúlni ne engedjük.

Marika és Tibor ehhez járult ismételten hozzá ezzel a bokrétába való hangulattal és élményanyaggal. Kívánom nektek, hogy ez a kiállítás, mint egy mag a természetben nője ki magát, szárai nyúljanak messzire, és hozzanak Nektek is, Magyarországnak is és a hazai környezetvédelemnek is elismerést Észtországban, Finnországban, Svédországban és Norvégiában, vagy bárhol máshol a világon.

A megnyitó során játszott a Bianco Fiore régi zene együttes (Komáromi Eszter viola da gamba, Vizsnyiczai Sári hegedű, Balázs Rudolf hegedű). A kiállítást megnyitotta: Csiba Zsolt